

Ví har det jo
dejligt

PALLADIUM præsenterer

VI HAR DET JO DEJLIGT

Instruktion: **GABRIEL AXEL**

PERSONERNE:

Thorvald ..... Dirch Passer
Gustafsen ..... Ebbe Langberg
Eva ..... Lone Hertz
Thorsen ..... Karl Stegger
Opfinderen ..... Ove Sprogøe
Fru opfinder ..... Bodil Udsen
Madame Decoltas ..... Judy Gringer
Dinga Mingh ..... Jørgen Ryg
Fru Jensen ..... Karen Lykkehus
Martinsen ..... Hans W. Petersen
Fru Martinsen ..... Ebba Amfeldt
Brink ..... Svend Bille
Købmand Iversen ..... Arthur Jensen
Postbud Jensen ..... Bjørn Puggård-Müller
Formanden ..... Alex Suhr
Lægen ..... Jørgen Beck
En hotelportier ..... Valsø Holm
En hotelportier ..... Jørgen Bidstrup
Opfinderens syv børn samt høns og kalkuner

Drejebog:
BOB RAMSING
efter FINN SØEBORG's
roman

Musik:
IB GLINDEMANN

Foto:
HENNING BENDTSEN
D.F.F.

Dekorationer:
KAI RASCH

Tone:
Kai Larsen

Klip:
Lars Brydesen

Belysning:
Ove Hansen

Regi:
Willy Berg Hansen

Script:
Morten Schyberg

Make-up:
Bodil Rasmussen

Kostume:
Bente Riber

Instruktørassistent:
Jens Ravn

Produktionsledelse:
Erik Overbye

Farver:
Eastmancolor

Jeg ved ikke, hvor Ravnekrogen ligger, men det er i hvert fald givet, at dens beboere ikke har forstået et ord af det hele. De lever i en tilværelse uden køleskabe eller fjernsyn, ja sågar uden biler, og alligevel tillader de sig at gå rundt og være tilfredse med tilværelsen. Sådan noget kan man ikke.

De mærkelige mennesker aner ikke, at skatterne er alt for høje. De har ingen mening om, hvorvidt vi bør gå ind i fællesmarkedet eller ej. De ved ikke, hvad statsministerens kone hedder, og de vil ikke indse, at parkeringssituationen efterhånden er fortvivlende. Med andre ord, de er asociale.

Ravnekrogens beboere har skabt deres eget samfund, der er helt forskelligt fra samfundet udenfor. Og så tror de endda, at det er deres samfund, der er det rigtige. De forstår slet ikke, at det gælder om at være utilfreds med alt, at kræve så meget som muligt for sig selv og at misunde andre det, de har. De tror det gælder om at hjælpe hinanden og at tænke på andre, før de tænker på sig selv. Det er ikke så heldigt.

Disse mennesker er inderligt overflødige, for ikke at sige samfundsskadelige. Tag nu en mand som Dinga Mingh. Hvad nytte er han til med sine mislykkede tryllekunstner og tankelæsernumre? Bidrager de måske til at holde hjulene i gang, som det vist nok hedder. Eller opfinderen. Hvis det virkelig en dag lykkes ham at opfinde noget, vil denne opfindelse så have nogen betydning for forøgelse af produktionen og hævelse af levestandarden? Formentlig ikke. Og værst af alle er næsten købmand Iversen, der ikke forstår at det gælder om at skabe behov, at sælge og forøge omsætningen, men som tværtimod helst ikke vil sælge noget, hvis han kan slippe for det. Han har formentlig ikke engang opdaget, at der er kommet oms på varerne.

Jeg ved som sagt ikke, hvor Ravnekrogen ligger, men hvis jeg vidste det, ville jeg ikke fortælle det til nogen. Resultatet ville vel bare blive, at der blev skredet ind fra myndighedernes side. Man ville erklære husene for sundhedsfarlige og tvinge beboerne til at flytte. Hovedparten ville formentlig blive anbragt på en anstalt, mens de mere heldige ville få en toværelse i Glostrup. Iversen ville vel få et job på et supermarked, og Thorvald ville komme i fagforening. Det ville aldrig gå godt.

Jeg er for resten slet ikke sikker på, at Ravnekrogen eksisterer i virkeligheden. Men hvis den findes et sted, tror jeg, jeg ville befinde mig helt godt der.

Finns Søeborg.

